UTASSY JÓZSEF

Csillagközi csaló

Kimutattad fogad fehérét,
te csillagközi csaló,
vérét vetted fiamnak, vérét,
sajogtatja sebem a hó,
kimutattad fogad fehérét,
te csillagközi csaló!

Hogy gyűlöllek, ó hogy utállak,
megfertőzi szájam a szó,
szétjárványul a dal utánad,
ettől leszel mindenható,
hogy gyűlöllek, ó hogy utállak,
te, te csillagközi csaló!

A falu libapásztora

Édesanyámnak

Jössz a mezőről, figyel egy csillag,
a bokád csurom kamillaillat.

Sajog talpadban hetvenhét tüske,
járásod mégis fenséges, büszke.

Híreli virágkoszorúd, zengi:
nincs szebb nálad a faluban senki.

Legelők lánya, tarlók tündére,
te, kinek zsíros kenyér a bére!

Négy kicsi testvér sír, hát menni kell,
mert enni kell, enni kell, enni kell!

Álmodban — miről nem tud a világ —,
hattyúvá gyönyörülnek a libák.